

NORAKSTS
Lietas Nr.130053614
Lietvedības Nr.1-0072-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015. gada 18.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese K.Maike

2015.gada 18.februārī

izskatījusi rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, SIA „Veiksme un K” sūdzību par Konkurences padomes 2014.gada 14.jūlija lēmumu Nr.38, un

k o n s t a t ē j a:

Ar Konkurences padomes 2014.gada 14.jūlija lēmumu Nr.38, SIA „Veiksme un K” sodīta ar naudas sodu EUR 1500 apmērā, par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵. pantā.

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵. pantu par personu vai to apvienību rīcībā esošās informācijas nesniegšanu Konkurences padomei pēc tās pieprasījuma noteiktā termiņā un apjomā, kā arī par nepatiesas informācijas sniegšanu uzliek naudas sodu juridiskajām personām no septiņdesmit līdz četrpadsmit tūkstoš *euro*. Pārbaudot lietas materiālus, kā arī ņemot vērā šajā lēmumā norādīto, Konkurences padome konstatē, ka SIA „Veiksme un K” darbībā ir konstatējamas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵. pantā ietvertā pārkāpuma pazīmes. Proti, līdz brīdim, kad KP ieguva nepieciešamos dokumentus, nesniedzot KP pieprasīto informāciju (dokumentus) nepieciešamajā apmērā un noteiktajā termiņā, SIA „Veiksme un K” ar savām darbībām ir maldinājusi KP par pieprasītās informācijas (dokumentu) iespējamo atrašanās vietu, un līdz ar to bez objektīvi attaisnojoša pamata kavējusi savlaicīgu informācijas iegūšanu ierosinātajā tirgus uzraudzības lietā un līdz ar to efektīvu KP uzdevumu īstenošanu. Līdz ar to SIA „Veiksme un K” ir saucama pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵.panta pārkāpumu. KP arī konstatē, ka lietā nav apstākļu, kas nepieļauj lietvedību administratīvā

pārkāpuma lietā un kas ir pamats lietvedības izbeigšanai, kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu. Izvērtējot pārkāpuma raksturu, KP ņem vērā, ka SIA „Veiksme un K” nepildīja KP amatpersonu likumīgās prasības un tā arī neiesniedza KP pieprasīto informāciju, turklāt SIA „Veiksme un K” maldināja KP par pieprasītās informācijas iespējamo atrašanās vietu. Pieprasītās informācijas iegūšanai ir būtiska nozīme tirgus uzraudzības lietas izpētē un lēmuma savlaicīgā pieņemšanā. Tādējādi SIA „Veiksme un K” ar savām darbībām bez objektīvi attaisnojoša pamata kavēja savlaicīgu informācijas iegūšanu ierosinātajā tirgus uzraudzības lietā. Vienlaikus nav konstatējams, ka SIA „Veiksme un K” pieļautā administratīvā pārkāpuma rezultātā ir nodarīts mantisks zaudējums. Tāpat KP arī ņem vērā, ka efektīvas uzraudzības lietas virzības rezultātā KP pēc savas iniciatīvas nepieciešamos dokumentus ieguva. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmo daļu par administratīvu pārkāpumu var uzskatīt vainojamu darbību vai bezdarbību. Konkrētajā gadījumā SIA „Veiksme un K” apzināti atteikusies pildīt Konkurences padomes amatpersonu likumīgās prasības un sniegt informāciju, līdz ar to ar savām darbībām SIA „Veiksme un K” ir pieļāvusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵.pantā ietvertu administratīvo pārkāpumu. Konkurences padome konstatē, ka lietā nepastāv Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta pirmajā daļā un 34.panta pirmajā daļā noteiktie atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprinošie vai mīkstinošie apstākļi. SIA „Veiksme un K” sods piemērojams arī, lai atturētu pārkāpēju un citas personas no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotas izdarīšanas. Lemjot par naudas soda piemērošanu par administratīvo pārkāpumu. Konkurences padome ņem vērā lēmuma par personas sodīšanu nepieciešamību, piemērotību, vajadzību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktās personas rīcību un tai uzliedzamo ierobežojumu, kā arī sabiedrības tiesiskās intereses, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un, pamatojoties uz administratīvā soda mērķi (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pants), jāattur SIA „Veiksme un K” un citas personas par šādu pārkāpumu atkārtotas izdarīšanas. Nosakot SIA „Veiksme un K” uzliedzamo naudas soda apmēru, Konkurences padome ņem vērā arī SIA „Veiksme un K” finansiālo stāvokli, saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta datu bāzē pieejamo informāciju – peļņas un zaudējumu aprēķinu – SIA „Veiksme un K” neto apgrozījums 2012.gadā bija 11027824 *euro* un gada peļņa – 93965 *euro*. bet 2013.gadā neto apgrozījums bija 10603710 *euro* un gada peļņa – 140864 *euro*. Lietas izskatīšanas ietvaros SIA „Veiksme un K” likumiskais pārstāvis arī norādīja, ka šobrīd uzņēmuma finansiālais stāvoklis ir smags. Pamatojumu šim argumentam SIA „Veiksme un K” likumiskais pārstāvis nav sniedzis. Savukārt, izvērtējot uzņēmuma finansiālo stāvokli par pamatu ņemot iegūtos datus par uzņēmuma apgrozījumu un gūto peļņu 2012.gadā un 2013.gadā, nav konstatējams, ka uzņēmuma finansiālais stāvoklis būtu atzīstams par smagu. Vienlaicīgi, ieskatoties Uzņēmumu reģistra Maksātspējas reģistrā, Konkurences padome konstatē, ka 2014.gada 23.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ir ierosināts SIA

„Veiksme un K” tiesiskās aizsardzības process. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus. Konkurences padome uzskata par atbilstošu un samērīgu SIA „Veiksme un K” piemērot naudas sodu 1500 *euro* apmērā.

Par minēto lēmumu 2014.gada 6.augustā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ir saņemta SIA „Veiksme un K” sūdzība, kurā ir norādīts, ka nepiekrīt lēmumā norādītajam un uzskata, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵.pantā paredzēts, ka administratīvā atbildība iestājas gadījumā, ja persona vai personu apvienība nesniedz Konkurences padomei tās rīcībā esošu informāciju noteiktā termiņā un apjomā, kā arī, ja persona sniedz nepatiesu informāciju. Tātad, lai konstatētu pārkāpumu Veiksme un K rīcībā, konkrētajā gadījumā Konkurences padomei bija pienākums analizēt pārkāpuma sastāvu un pārliecināties par to, vai ir pierādīti un konstatējami visi minētā panta dispozīcijas elementi. Proti, Konkurences padomei bija jāanalizē pārkāpuma subjekts, objekts, subjektīvā un objektīvā puse, un tas, vai ar lietā iegūtajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka Veiksme un K darbībās ir visas 175⁵.panta dispozīcijā paredzētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Tomēr, Konkurences padomes lēmums neietver pietiekamu visu minēto elementu vērtējumu, kas noved pie kļūdainiem secinājumiem un pretiesiska Lēmuma. Proti, konkrētajā gadījumā, lai Veiksme un K varētu piemērot administratīvo sodu, Konkurences padomei būtu bijis jāpierāda, ka Veiksme un K ar nodomu ir veikusi pretiesisku darbību, kas saskaņā ar 175⁵.pantu ir – Veiksme un K rīcībā esošas informācijas nesniegšana noteiktā termiņā un apjomā un/vai nepatiesas informācijas sniegšana. Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1.punktā savukārt noteikts, ka Konkurences padome, cita starpā, veicot tirgus uzraudzību, ir tiesīga pieprasīt un saņemt informāciju, kas tai nepieciešama likumā noteikto mērķu īstenošanai. Ja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵.pantu interpretēt arī kopsakarā ar minēto Konkurences likuma normu, tad no tā var secināt, ka privātpersonai ir pienākums sniegt tikai un vienīgi tādu informāciju, kāda tai ir pieprasīta, turklāt administratīvā atbildība var iestāties tikai tad, ja pieprasītā informācija ir bijusi privātpersonas rīcībā. Proti, konkrētajā gadījumā Konkurences padomei būtu bijis jāpierāda, ka, pirmkārt, tā konkrēto informāciju ir pieprasījusi, otrkārt, - ka Veiksme un K rīcībā bija Konkurences padomes pieprasīta informācijā (vai dokumenti), un treškārt, ka Veiksme un K ar nodomu to nesniedza un/vai sniedza nepatiesu informāciju. kā minēts arī Lēmumā, Veiksme un K paskaidrojumos pie Konkurences padomes 2014.gada 29.maijā sastādītā Administratīvā pārkāpuma protokola RA Nr.600072 jau ir skaidrojusi, ka Konkurences padome nekad nav lūgusi iesniegt minēto līgumu, minētais līgums nav ierindojams to dokumentu kategorijā, uz kura pamata SIA Veiksme un K ieguva Rota un K preces u.c. lietas, nedz arī tas satur vienošanās ar SIA “Rota un K”, kas saistītas ar Rota un K parādu segšanu. Tieši otrādi - minētais līgums ir par prasījuma tiesību pret Rota un K iegādi no SIA „Swedbank līzings”. Ievērojot minēto, pretēji Konkurences padomes Lēmumā apgalvotajam ir skaidrs, ka minētais dokuments, t.i., Cesijas līgums nekādi nav saistīts ar Rota un K preču vai citu aktīvu iegūšanu vai

pārņemšanu, tādējādi Veiksme un K pat gribējuma nevarēja izsecināt, ka tas ir Konkurences padomes pieprasīto dokumentu un informācijas starpā. Ievērojot arī to, ka vienīgi Konkurences padome (Izpilddirekcija) zināja, ko tā vēlas pierādīt Lēmuma punkta [2] minētajā tirgus uzraudzības lietā un kādi pierādījumi līdz ar to tai ir vajadzīgi, kā arī to, ka Konkurences padome ir iestāde ar plašām pilnvarām un par kuras informācijas pieprasījumu nepildīšanu draud ievērojami sodi, Konkurences padomei nepārprotami ir pienākums uzdot jautājumus un formulēt savus informācijas pieprasījumus pietiekami precīzi - tas ir tā, lai jebkurai privātpersonai būtu skaidrs, kāda tieši informācija un dokumenti tiek pieprasīti. Par nepietiekami pamatotu atzīstams Konkurences padomes arguments, ka ne vienmēr ir iespējams precīzi identificēt konkrētus dokumentus vai to veidu. Konkurences padomei ir jādefinē tās pieprasījums pietiekami konkrēti un tādā veidā, lai privātpersonai būtu iespējams pieprasījumu izpildīt, proti - lai privātpersonai būtu skaidrs, kāda informācija un dokumenti ietilpst pieprasīto lokā. Pretējā gadījumā privātpersonas pienākums sniegt informāciju ir atzīstams par neizpildāmu. Savukārt par nesamērīgu un līdz ar to arī prettiesisku ir atzīstams pienākums iesniegt papildus informāciju un dokumentus palielinātā apjomā "katram gadījumam", kad Konkurences padome, „interpretējot” savu pieprasījumu, papildinās pieprasījuma interpretāciju ar vēl kādu aspektu vai informāciju. Tāpat jāņem vērā, ka Konkurences padomei Konkurences likums piešķir ļoti plašas tiesības pašai ierasties un meklēt to interesējošo informāciju, ko šajā gadījumā tā arī īstenoja, un Veiksme un K nekādā veidā netraucēja vai neliedza pieeju dokumentiem vai informācijai, kā tas bija lietā, uz kuru atsaucas Konkurences padome un kurā faktiskie apstākļi bija pavisam savādāki. Proti, lietā SKA-234/2009 Senāta paustā atziņa ir par tirgus dalībnieka atteikšanos vispār sniegt piekļuvi datoriem, nevis par Konkurences padomes veikta dokumentu un/vai informācijas pieprasījuma formulējumu un tā precizitāti. Lai varētu piemērot atbildību par nepatiesas informācijas sniegšanu, Konkurences padomei būtu jāpierāda, ka Veiksme un K ir sniegusi tai tādas ziņas, kuras neatbilst patiesībai. Proti, nepietiek tikai ar apgalvojumiem, ka Veiksme un K ir maldinājuši Konkurences padomi attiecībā uz Dokumentu atrašanās vietu, minētajam apgalvojumam ir jābūt pierādītam. Taču norādes uz šādiem pierādījumiem Lēmumā nav. Tieši otrādi, no Konkurences padomei iesniegtajām atbildes vēstulēm ir skaidri redzams, ka tajās Veiksme un K norāda uz iespējamo dokumentu atrašanos policijā krimināllietas materiālos. Par minēto liecina frāzes "domājams, arī atrodas policijas rīcībā" lietojums. Ir skaidri redzams, ka Veiksme un K nav izteikusi noteiktus apgalvojumus par Dokumentu atrašanās vietu, bet gan norāde ir izteikta varbūtības formā, savukārt varbūtība konkrētajā gadījumā pamatota ar vēstulei pievienotu policijas pieprasījumu. Un varbūtības formā izteikts pieņēmums savukārt nav uzskatāms par nepatiesas informācijas sniegšanu. Ievērojot izklāstīto, nav pamatota Konkurences padomes balstīšanās Lēmumā uz nepierādītu prezumpciju, ka dokumenti ir Veiksme un K rīcībā, bet par to iespējamo atrašanās vietu Veiksme un K ir sniegusi Konkurences padomei tādas ziņas, kuras neatbilst patiesībai. Tāpat nav pamatots Konkurences padomes

Lēmumā paustais ieskaits, ka ir uzskatāms par nepatiesas informācijas sniegšanu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵.panta izpratnē tas, ka Veiksme un K ir nevis vienkārši paziņojusi, ka Vienošanās par ieskaitu nav atrodamā, bet labā ticībā izrādījusi iniciatīvu un turpinājusi tās meklējumus atbilstoši savām tābrīža iespējām. Turklāt jāņem vērā arī tas fakts, ka Konkurences padome nekad nebija lūgusi Veiksme un K ziņas par dokumentu atrašanās vietu, un Veiksme un K ir to darījusi pēc savas iniciatīvas. Tādējādi, informācija par iespējamo dokumentu atrašanās vietu tāpat kā Cesijas līgums neietilpst Konkurences padomes informācijas pieprasījuma tvērumā. Gadījumā, ja Konkurences padome vēlējās iegūt ziņas par iespējamo Dokumentu atrašanās vietu, tai bija jāuzdod šāds jautājums nevis jāgaida, ka Veiksme un K iedomāsies, ka Konkurences padomei vajadzīgas šādas norādes. Konkurences padomei tirgus uzraudzības procesā ir aktīva loma un tā nedrīkst paļauties uz to, ka tirgus dalībnieks, pret kuru ir ierosināta lieta vai notiek pierādījumu vākšana vai cits process, kas tirgus dalībniekam var radīt negatīvas sekas (kā šajā gadījumā) darbosies proaktīvi un Konkurences padomes vietā veiks izmeklēšanu un ievāks pierādījumus. Prezūmējot privātpersonas, t.i., tirgus dalībnieka iniciatīvu un pierādīšanas pienākumu, būtu jānonāk pretrunā gan Konkurences likuma noteikumiem par Konkurences padomes kompetenci, gan Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām un garam, atbilstoši kurām administratīvā pārkāpuma lietā tieši Konkurences padomei ir pienākums pierādīt savus apgalvojumus, bet no privātpersonas nevar prasīt, lai tā vāc pierādījumus, kuri rezultātā, iespējams, var novest līdz soda uzlikšanai pašai privātpersonai. Ievērojot teikto, ir nepamatots un nevietā Konkurences padomes Lēmuma punktā [8.2] ietvertais apgalvojums, saskaņā, ar kuru bez jebkāda faktoloģiska un tiesiska pamatojuma tiek apgalvots, ka Veiksme un K bija pienākums Konkurences padomes Izpilddirekcijas amatpersonām norādīt dokumenta atrašanās vietu. Šāds pienākums Veiksme un K nav noteikts normatīvajos aktos, tas nebija noteikts arī Konkurences padomes pieprasījumā. Lietas izskatīšanā un pieņemot Lēmumu, Konkurences padome ir pārkāpusi Veiksme un K tiesības iepazīties ar lietas materiāliem Veiksme un K paziņoja savu lūgumu iepazīties ar lietas materiāliem Konkurences padomei jau 29.maijā. Turpretī Konkurences padome savu atbildi uz minēto lūgumu Veiksme un K sniedza tikai 16.jūnija pēcpusdienā. Ņemot vērā gan to, ka abu Veiksme un K pārstāvju – valdes locekļu dzīves vietas ir Daugavpilī, gan arī to, ka tik īsā laika posmā, kas bija atlicis līdz nozīmētajai lietas izskatīšanai, objektīvi nebija iespējams pārkārtot juridiskās palīdzības sniedzēja šajā lietā – zvērināta advokāta Andreja Guļajeva, darbu tā, lai atlikušajās divās dienās (17. un 18.jūnijā) izmantot viņa juridisko palīdzību, iepazīstoties ar lietas materiāliem. Turklāt bija jāievēro arī tas, ka pati Konkurences padome kavēja atbildi Veiksme un K uz tās vēl 2014.gada 29.maijā pieteikto lūgumu, un Konkurences padomes Paziņojumu Nr.905, kurš saņemts tikai 16.jūnijā, nevar uzskatīt par paziņojumu saprātīgā laikā pirms lietas izskatīšanas 2014.gada 19.jūnijā. Pie šādiem apstākļiem ir jāatzīst, ka Veiksme un K tika liegta vai vismaz ievērojami un nesamērīgi apgrūtināta tās Latvijas Administratīvo

pārkāpumu kodeksa 260.pantā noteikto tiesību izmantošana. Jāvērš uzmanība uz to, ka, ja personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, nebija nodrošināta iespēja iepazīties ar visiem lietas materiāliem, saņemt to kopijas un izanalizēt tos, t.sk. izmantojot zvērināta advokāta palīdzību, tad šādā gadījumā šai personai nebija iespējas ne sniegt paskaidrojumus, ne apsvērt un izteikt lūgumus. Kā rezultātā tika praktiski liegta visu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.pantā personai noteikto tiesību izmantošana un tādējādi pārkāpta administratīvo pārkāpumu lietu lietvedības un izskatīšanas kārtība. abi Veiksme un K valdes locekļi nesaprot latviešu valodu tādā līmenī, lai saprastu visu administratīvā pārkāpuma procesa lietvedībā notiekošo, pret Veiksme un K izvirzītās apsūdzības raksturu un iemeslu, kā arī lai aizstāvētos un aizstāvētu Veiksme un K. Ievērojot teikto un lai nodrošinātu Veiksme un K tās likumīgo tiesību īstenošanu, Veiksme un K pirms lietas izskatīšanas pieteica lūgumu nodrošināt tās likumīgiem pārstāvjiem tulku, kas veiktu tulkojumu no latviešu valodas krievu valodā un otrādi. Arī šis lūgums tika noraidīts. Pamatojot lūguma par tulka uzaicināšanu noraidīšanu, Lēmumā Konkurences padome norāda uz Valodas likumu un uz tā pamata izdotajiem MK noteikumiem, kā arī, atzīstot, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss nenosaka precīzu noregulējumu konkrētajā jautājumā, pēc analogijas piemēro Civilprocesa likuma un Administratīvā procesa likuma noteikumus. Tāpat, noraidot lūgumu par tulka nodrošināšanu. Lēmumā Konkurences padome atsaukusies uz Rīgas apgabaltiesas spriedumu lietā 128039513 un AT Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu lietā SKA-145/2007. Izskatot konkrēto administratīvo pārkāpuma lietu, Konkurences padomei bija jāievēro un jāpiemēro kriminālprocesā paredzētās tiesības uz tulka palīdzību, bet neievērojot tās, šajā administratīvā pārkāpuma lietā, tika pārkāptas Veiksme un K likumīgas procesuālās tiesības, un līdz ar to arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.panta otrā daļa. Ievērojot visu šajā sūdzībā izklāstīto, pieņemot Lēmumu, Konkurences padome nav pierādījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵. pantā paredzētā pārkāpuma sastāvu un nav ievērojusi vairākas augstāk norādītās materiālo un procesuālo tiesību normas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.⁶ panta noteikumiem 2014.gada 17.septembrī Konkurences padomei nosūtīta SIA „Veiksme un K” sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.⁶ panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumu vai lūgumus līdz 2014.gada 22.decembrim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.⁶ panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2015.gada 18.februārī.

2015.gada 17.februārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ir saņemta Konkurences padomes atsauksme uz sūdzību, kurā papildus lēmuma argumentācijai, norādīts, KP ieskatā Lēmumā sniegtais pamatojums ir pietiekami izsmeltoši, norāda uz to, ka SIA „Veiksme un K” darbībā ir konstatējamās Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵. pantā

minētā pārkāpuma pazīmes. KP lūdza sūdzības iesniedzējai sniegt konkrētu informāciju, tas izriet gan no lietā esošajiem sarunu protokoliem, gan arī nosūtītajiem informācijas pieprasījumiem. Turklāt lietas izpētes ietvaros KP konstatēja, ka pieprasītā informācija ir bijusi sūdzības iesniedzējas rīcībā. Līdz ar to pat, ja pieprasītā informācija (vai kāda daļa no tās) uz informācijas pieprasīšanas brīdi nebija sūdzības iesniedzējas rīcībā, tai bija pienākums norādīt uz pieprasītās informācijas atrašanās vietu. KP norāda, ka nevienā brīdī KP neuzlika par pienākumu sūdzības iesniedzējai pašai iegūt tādu informāciju, kas kādreiz ir bijusi tās rīcībā, taču uz informācijas pieprasīšanas brīdi bija nodota tālāk. Turklāt Lēmumā ir pamatoti norādīts, ka sūdzības iesniedzēja ne tikai, vilcinot procesu, ir kavējusi informācijas iegūšanu, bet arī maldinājusi KP par pieprasītās informācijas iespējamo atrašanās vietu, proti, nav pamatota sūdzībā ietvertā norāde, ka sūdzības iesniedzēja būtu norādījusi uz dokumentu atrašanos pie maksātnespējas administratora. Turklāt, pat ja tomēr daļa pieprasītās informācijas nebija sūdzības iesniedzējas rīcībā, tad saskaņā ar pašas sūdzības iesniedzējas sniegto pamatojumu sūdzībā, tai vajadzēja sniegt šādu skaidru atbildi. Taču arī atbildi, ka sūdzības iesniedzējas rīcībā nav pieprasītā informācija (dokumenti), sūdzības iesniedzēja nav sniegusi, tieši otrādi – vairākkārt sūdzības iesniedzēja KP sniedza atbildi, ka pieprasītā informācija (dokumenti) tiek meklēta. Lēmumā KP ir skaidri norādījusi gan to, kādai būtu bijis jābūt sūdzības iesniedzējas rīcībai, ja tomēr pieprasītā informācija (dokumenti) nav bijusi tās rīcībā, gan arī kā rīkoties, ja pieprasīto informāciju nav iespējams atrast. KP ieskatā nav nozīmes tam, ka uz informācijas pieprasīšanas brīdi daļa no dokumentiem atradās pie citiem adresātiem, piemēram, SIA „Rota un K” maksātnespējas administratora vai policijā. KP ieskatā neskaidras norādes varbūtēju apgalvojumu formā neatceļ atbildību, kas paredzēta par informācijas nesniegšanu vai nepatiesas informācijas sniegšanu. Pieļaujot, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵.pantā ietvertās normas saturs ir interpretējams šādā veidā, proti, tik ilgi, kamēr persona ir sniegusi vispārējas un plašas norādes, kas izteiktas varbūtības formā, persona ir izpildījusi nosacījumus, lai tās darbībās nebūtu konstatējamā administratīvā pārkāpuma pazīmes, minēto normu nebūtu iespējams piemērot. Līdz ar to KP noraida sūdzības iesniedzējas izliektos argumentus kā nepamatotus. Norāda, ka kļūdains ir sūdzībā norādītais, ka atsaukšanās Lēmumā uz Rīgas apgabaltiesas nolēmumos norādītajiem apsvērumiem ir juridiski nepamatota, jo kasācijas instance nav devusi juridisku vērtējumu. Saskaņā ar pastāvošo normatīvo regulējumu, apelācijas instances tiesas spriedums administratīvo pārkāpumu lietās ir galīgs un nav pārsūdzams. Līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietās apelācijas instances kā pēdējās instances nolēmumi ir uzskatāmi par judikatūras avotu. Līdz ar to pamatota ir KP atsauce uz Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 30.aprīļa spriedumu lietā Nr.128039513, ar kuru Rīgas apgabaltiesa ir atzinusi, ka iestādes atteikums administratīvā pārkāpuma lietā pieaicināt tulku juridiskas personas pārstāvim nav uzskatāms par procesuālo pārkāpumu, tādējādi apstiprinot jau administratīvo tiesu iepriekš nostiprināto atziņu, ka tulka pieaicināšanas pienākums ir attiecināms uz gadījumiem, kad

pie administratīvās atbildības ir saukta fiziska persona, nevis juridiska persona. Vienlaikus arī norāda, ka, pat pie konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem atzīstot, ka lietas izskatīšanas gaitā iestādē ir pieļauti procesuālie pārkāpumi, KP ieskatā tie nav uzskatāmi par tik būtiskiem, lai atceltu lietā pieņemto Lēmumu.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.⁶ panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka SIA „Veiksme un K” sūdzība ir noraidāma un Konkurences padomes 2014.gada 14.jūlija lēmums Nr.38 atstājams negrozīts, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.⁶ pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹² panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹³ panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹³ panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots apstrīdētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka SIA „Veiksme un K” ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.⁵ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot Konkurences padomes lēmuma motivāciju un sūdzībā norādītos argumentus un apsvērumus, tiesa konstatē, ka Konkurences padome savā lēmumā ir analizējusi un argumentējusi apstākļus, kas ir norādīti sūdzībā, nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem lietas apstākļiem un būtu par pamatu lēmuma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis, tāpat sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli, kas nebūtu bijis zināms iestādei, pieņemot lēmumu.

Administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa secina, ka Konkurences padomes 2014.gada 14.jūlija lēmumā Nr.38 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pierādījumus, līdz ar to, tiesa, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹³panta trešo daļu, pievienojas apstrīdētā lēmuma motivācijai.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2014.gada 14.jūlija institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzēja sodīšanu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175⁵.panta, un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289¹².panta otrās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289¹²., 289¹³. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

SIA „Veiksme un K”, vienotais reģistrācijas numurs 41503016682, sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu Konkurences padomes 2014.gada 14.jūlija lēmumu Nr.38.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 18.februārī.

Tiesnese

/paraksts/

K.Maike

NORAKSTS PAREIZS

*Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas
tiesas tiesnese*

Rīgā, 2015.gada 18.februārī

K.Maike